

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

**להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין ז"ל
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו**

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת עקב

ואכלת ושבעת וברכת (ח, י). בשם הרב הקדוש ר' שלמה מקארלין זצ"ל, 'ואכלת ושבעת' מן 'וברכת', פירוש שתשבע מברכת המזון שתברך אחר האכילה.

(ספר נפלאות חדשות)

את ה' אלקיך תירא אותו תעבוד ובו תדבק (י, כ). שמעתי מאמאמור ז"ל (הוא הרה"ק ר' חיים מאיר יחיאל ממאגליצא) שסיפר מהצדיק הקדוש ר' שלמה מקארלין זצ"ל, שפעם אחת נסע בדרך משיפוע הר גדול, ומפחד הסוסים אשר רצים מבוהלים ודחופים באין מעצור, נפסק מדביקות ה' לשעה מועטת, והתמרמר מאוד על זה, וקיבל על עצמו מסירות נפש ממש לתקן זאת לפי תשובת המשקל, והיינו כי אז היה צריך לעבור דרך הספר וגבול, ובמכוון עבר הגבול, אשר לפי הנימוס רשאים לירות אחריו בקנה השריפה. ואם כן היה ביראה מסכנת מוות, ומכל מקום היה מחזק עצמו לבל להיות נפסק מדביקות השי"ת, ואחר כך כשעבר הגבול צוה לעמוד לבל להבריח המכס כמנהג המדינה. מכאן תראה גודל מעלת הצדיקים הגדולים אשר יראים ועושים תשובה במסירות נפש על ביטול רגע מדביקות בשם.

(שמע שלמה, בשם ספר דברי אלימלך פרשת שופטים)

ואכלת ושבעת, השמרו לכם (יא, טו-טז). פירש רש"י ז"ל כיון שתהיו אוכלים ושבעים השמרו לכם שלא תבעטו, שאין אדם מורד בהקדוש ברוך הוא אלא מתוך שביעה שנאמר (דברים ח, יב): 'פן תאכל ושבעת גוי', מה הוא אומר אחריו (שם, יד): 'ורם לבבך ושכחת'. בשם הרב הקדוש ר' שלמה קארלינער זצוקלה"ה: אז עס קומט צום עסין, און מען איז זיך מקרר פון תאוות אכילה, ווערט דאס גירעכניגט גלגול שלג [-כאשר בא לאכול, ומקרר את עצמו מתאוות האכילה, נחשב הדבר לגלגול שלג].

(שמע שלמה, בשם בית אהרן קמו.)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר קדושת הקדוש הנמצא בשלבי עריכה

העולמות אינם מסתירים

אמר בזה הלשון: מה יכול לחוץ ולהסתיר את הבורא ב"ה, הלא כל העולמות הם כגרגיר חרדל נגדו, ואין יכול גרגיר חרדל לחוץ בפני בורא כל העולמים שהוא אין סוף ב"ה.

(שמע שלמה השלם והמפורר חלק הענינים קלו)

עיטורי קדוש

ביאור הדברים

מציאותו של הבורא היא אין סופית, הבורא נמצא בכל מקום, ממלא כל עלמין ומסובב כל עלמין. כל העולמות על אף גודלם ועוצמתם, הנה ביחס לגדלותו של הבורא, הם קטנים וזעירים מאוד כגרגיר חרדל. אם כן, הייתכן שדבר כל כך קטן וזעיר כמו "גרגיר חרדל" יכול לחוץ או להסתיר את הבורא ב"ה שהוא אין סוף? כלומר, בוודאי שאין ביכולתם של כל העולמות להסתיר את הבורא, כי שום דבר בעולם אינו יכול להסתיר או לחוץ בפני הבורא. שהרי כל העולמות הם כגרגיר קטן וזעיר ממנו, והוא שולט ומקיף וממלא את הכל.

תמיד הוא קרוב לה'

מאמר זה הוא מאמר יסודי בעבודת ה'. לפעמים מרגיש האדם שהוא רחוק מה', והוא שקוע בהבלי העולם הזה, ומשכך הוא חושב לעצמו מה לי ולעבודת ה'. ועל כן באים ואומרים לו: מציאותו של ה' היא אין סופית, הוא נוכח בכל מקום ושום דבר אינו יכול להסתיר ולחוץ מפניו. גם אם אתה שקוע בעולם הזה, כל זה הוא רק כגרגיר חרדל זעיר מול מציאותו של הבורא.

אימרה דומה לכך, הובאה בספר 'דברת שלמה' (להרה"ק רבי שלמה לויצקער זצוק"ל מגדולי תלמידי המגיד ממעזריטש זיע"א), וכך לשונו (פרשת בחוקות):

"פעם אחת בא אדם אחד בקובלנא לפני, ואמר: אני רוצה מאוד לעבוד הבורא ב"ה ולדבק בצדיקים, רק שאני מוטרד מאוד בעולם ובעסקיו, ובגלל הדבר הזה אין אתי יודע עד מה, ואני רחוק מהבורא עולם ית"ש. והשבתי לו: הנה הבורא עולם ית"ש אין סוף לגדולתו, וכל העולמות כגרגיר חרדל לפניו, ואין אפשר ויהיה זה שעולם הזה ועסקיו הקטנים והנבזים - שהם כגרגיר חרדל כנ"ל, יעמוד ויכסה ויעלים מלהסתכל אל הבורא הגדול והנורא הזה", ע"כ.

גדולת ה' ואפסיות עצמו

אמרה זו מביא נכד רבינו הרה"ק רבי שלום מקדינוב זצוק"ל בספרו דברי שלום, בדבריו הוא מאיר נקודה נוספת בעבודת ה' היוצאת ממאמר זה: כאשר האדם מכיר בגדולת הבורא, הוא יודע בעצמו שעדיין לא התחיל כלל בעבודת ה'. וכל מה שהאדם מתעלה הוא מכיר יותר בגדולת הבורא, ומשכך הוא מבין יותר שעדיין לא יצא ידי חובתו בעבודת ה'. וככל שהוא מתעלה הוא מכיר כמה הוא פחות למול גדולתו של השי"ת.

וכך לשונו (שם, פרשת בראשית):

"שמעתי מאבא מארי הרב הקדוש איש אלקים מו"ה ברוך מרדכי נ"ע ז"ע ועכ"א אדמו"ר מקאידנוב, על פסוק (דברים כו, ב) 'ולקחת מראשית', כי ראשית הוא בחינת ענוה, שדומה בעיניו שהוא בראשית, שעדיין לא התחיל כלום בעבודת ה', 'והאיש משה עניו מאד' (במדבר יב, ג) - היה אצלו תמיד בחינת ראשית, שעדיין לא התחיל כלל בעבודת ה', דכל מה שהוא גדול במעלה וחשיבות ומכיר יותר גדולת הבורא, מבין יותר שלא יצא ידי חובתו כלל בעבודתו ויראתו ואהבתו, גם כל מה שמשגיג גדולת הארתו יתברך כביכול, מכיר יותר שחרותו ופחיתותו נגדו יתברך, וזה היה ענין ענוה של משה, כי משה היה דבוק תמיד בהקב"ה, אפילו רגע אחד מכל ימי חייו לא נפרד ממנו ח"ו, והיה מעריך עצמו מול הבורא יתברך.

וכמו ששמעתי הלשון בשם זקני הקדוש והנורא מורנו הרב ר' שלמה מקארלין נ"ע ז"ע ועכ"א שאמר בזה הלשון: **מה יכול לחוץ ולהסתיר את הבורא, הלא כל העולמות כגרגיר חרדל נגדו, האין יכול גרגיר חרדל לחוץ בפני בורא עולם אין סוף ב"ה**, על כן משה רבינו לא היה לו שום חציצה מהעולם, ולא ראה רק את הבורא יתברך שמו, והיה מעריך את עצמו נגדו יתברך שמו על כן היה עניו מכל אדם, כי היה אפס ואין בעיני עצמו", ע"כ.

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

**קחו שותפות בבניית בית הרבי,
ושלחו קוויטל על הציון הקדוש.**

התקשרו עכשיו 04-30-10-900

הצדיק שמסר נפשו לצדיק

כל הבית בשמחה! יצא הצדיק בן החוזה מביתו בצעדים החלטיים ורזיזים, אסר את מרכבתו ויצא לדרכו לעבר העיר רימינוב הרחוקה מרחק 230 וורסט. ימים אחדים חרקה כרכרת העץ בשבילי הדרך הבלתי סלולים, ורבי צבי הירש מאיץ בסוסים שוב ושוב.

כשהגיע רבי צבי הירש מלובלין לרימינוב, מיהר הוא לביתו של רבי הירשלה רימינובער השוכב במיטתו במחלתו האנושה.

"רבי קדישא!" קרא רבי צבי הירש בן החוזה מלובלין "הגני רואה שמן השמיים נגזרה הגזירה כי 'צבי הירש בן שפרינצא' ייפטר ויסתלק מן העולם, גזירה חתומה היא ואי אפשר להתירה. אולם גם אנוכי נושא את השם הלזה! שהרי גם שמי הוא 'צבי הירש בן שפרינצא'! ובזאת אני מקבל עלי מיתה ונותן את נפשי תחת נפשו!..." ובסיימו את הדברים פנה מיד וטבל במקווה.

לא חלף זמן רב ורבי צבי הירש מרימינוב החל לחזור לאיתנו הראשון והחלו סימני המחלה הקשה הולכים ואוזלים ממנו, ובד בבד החל רבי צבי מלובלין להראות את אותות החול, חלפו ימים בודדים והוא השיב את נשמתו הטהורה ליצורה בסילודין, על אדמת רימינוב.

בשעותיו האחרונות ביקש רבי צבי הירש שיניחוהו במפתח האוהל שהיה בבית החיים שם על מקום קבורתו של רבי שמחה בונים אב"ד ור"מ רימינוב (חמיו של בעל קיצור של"ה), אשר היה מוקד גדול לפעול ישועות, וכידוע שכל בואו של רבי מנחם מנדל מפטריק לרימינוב לדור שם היתה מפני ששם טמונים הר"ר בונים והר"ר שכנא מרימינוב. וציווה רבי צבי הירש לבל יגביהו את מצבתו, כדי שכל הבא אל האוהל, ירמוס את קברו, וכפי צוואתו כן עשו, אלא שנזהרים היו כל הפוקדים את המקום מלדרוך ח"ו על ציונו הקדוש, ובהיכנסם אל האוהל היו מדלגים מעליו (כך מעדות הרב אהרן פרנקל בשם אימו הרבנית קושיצקי ילדת רימינוב) על מצבתו נחרת:

פ"ג הרבני אבן הראשה, צדקת ה' עשה, המופלא והמופלא החסיד ועניו יראת ה' על פניו מו"ה צבי הירש בן לאותו צדיק הרב החסיד איש אלוקים קדוש מו"ה יעקב יצחק הלוי הורוויץ. נפ' כ"ג מנחם אב תקצ"א ל' תנצב"ה.

להילולת הרה"ק רבי צבי הירש בן הרה"ק החוזה מלובלין זי"ע - כ"ג אב תקצ"א.

מימין: מבט על בית החיים בעיר רימינוב משמאל: מקום קבורתו של הרה"ק רבי צבי הירש שנהרג בשנות המלחמה הנוראה

שילהי שנת תקצ"א. השמש היוקדת של חודש אב, קפחה בעוצמה מעל העיירה רימינוב. האוויר עמד דומם וכבד, רווי באבק ובחום הקייצי שהיכה בעוז. איש לא שיער שסכנה שקטה ובלתי נראית מתפשטת והולכת. ארבע שנות מלכות רוממה חלפו, בהן הנהיג הרבי הקדוש רבי צבי הירש מרימינוב את צאן מרעיתו ועדת קדשו. הן אמנם עברו כבר י"ב שנה מפטירת מורו ורבו רבי מנחם מענדל מרימינוב אשר הועידו והסמיכו לרשת כסאו תחתיו, אולם בכל זאת, נדד רבי צבי הירש לראפשיץ וחסה בצילו של הרה"ק רבי נפתלי מראפשיץ (גם הוא מתלמידיו רבי מנחם מענדל מרימינוב). רק לאחר הסתלקותו של רבי נפתלי ביום י"א אייר שנת תקפ"ז, ניאות ונעתר רבי צבי הירש לעדת חסידי רימינוב, לשאת אותם כמנהיג ורועה נאמן.

מאז שעלה רבי צבי לשבת על כס האדמו"רות בעיר רימינוב, החל שמו הטהור יוצא למרחקים ונישא לעילא ולעילא, עד שלמים היו כל אדמו"רי גליציה באים להקביל פניו. כך מסופר, שבאחת השנים הופיע הצדיק הרה"ק רבי חיים מצאנז בעיר רימינוב, ובא לחסות בצל רבי צבי הירש, והיה זה בערב שבת פרשת פרה. תמה באוזניו רבי צבי הירש לשם מה טרח ובא, וענהו הרה"ק ה'דברי חיים': "יש לנו קבלה מרבותינו שבשבת פרשת פרה צריך להיות אצל צדיק הדור!..."

אלא שבדיק בראשיתו של שנות הזהב בהם החל רבי צבי הירש להשפיע ולהקרינ מזיו על הארץ ויושביה, הגיחה לעולם מגפת החולירע השנייה, שפרצה באמצעו של חורף תקצ"א בחלק הפרוסי הפולני, והתפשטה אט אט באזורים שונים באירופה. שיאה של המגיפה הקטלנית שגבתה את חייהם של אלפים ומאות אלפים בעולם כולו, הייתה לקראת סופו של הקיץ באותה שנה. הגוף לא פסח על רימינוב העיר, והדביקה המונים רבים מיושביה, בהם גם את הודה ועטרת ראשה - הרבי הקדוש רבי צבי הירש. ימים ארוכים שכב הרבי במיטת חוליו חלוש ואפס כח, והרופאים המטפלים פכרו ידיים בייאוש, ונאלצו להודיע כי ימיו של הרבי ספורים הם.

יצא הקול והתפשטה הידיעה הקשה ברחבי פולין וגלילותיה בדבר חוליו המסוכן של רבי צבי הירש מרימינוב. גם אל לובלין הגיעה השמועה המחרידה, ואף התגלגלה ובאה לפתחו של הצדיק הרה"ק רבי צבי הירש בן החוזה מלובלין. בן זקוניו של החוזה היה, ענותו ושפל ברך, אוהבן של ישראל באמת ומלא שמחה וחדוות ה' היא מעוזו כל ימיו, וכבר העיד עליו אביו הקדוש, כפי שסיפר לימים נכדו הרה"ק רבי דוד'ל מלעלוב זי"ע (שאימו הייתה מרת מייטל פייגא בת רבי צבי הירש בן החוזה): "כאשר הערשליה שלי נכנס לבית מיד מתמלא

ילדי רבנו שלמה // חידת השבוע

חידה: מדוע קבל רבנו על עצמו מסירות נפש?
הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.
כדי לענות על החידה יש לחיץ לקו לודמיר 02-3011122, להכנס לשלוחות הילדים - שלוחה מספר 0, ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח. את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פרשת ראה הזוכה לפרשת דברים: צביקי לוינגר מודיעין עלית אוצרות ומשגים

רבי צבי הירש מלובלין

רבי צבי הירש מלובלין, שהיה בן זקוניו של הרבי הקדוש החוזה מלובלין זי"ע, נודע כצדיק גדול וקדוש מפלג, עניו מאין כמוהו רחמן ורב חסד. מספר כי פעם אחת עלה להשתטח על ציון אביו, ושהה שם לבדו, ורק בתו הקטנה מאטיל פייגא (מי שלמים הייתה הרבנית של רבי אלעזר מנחם מנדל מלעלוב) שהיתה שם לצדו. ופנתה אל אביה בשאלה: "מיהו היהודי הזקן

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

מכתב מעת שהות

מרן בעל האמרי אמת זי"ע בלודמיר

בימים אלה, אשר אחינו בית ישראל יוצאים לפוש על ההרים, ולשאוב מלוא חפניים כוחות רעננים לעבודת ה' ולעסק התורה - בחרנו להביא בזאת לפני הקוראים היקרים שיחי, ציטוט מתוך מכתב קדשו של הרה"ק בעל האמרי אמת' מגור זי"ע, מעת שהותו למרגוע ומנוחה בעיירה לודמיר, כפי שנוהג היה כמה וכמה שנים. המכתב המדובר נשלח אל הגה"ח הנודע רבי פישל ברנשטיין ראב"ד קהל חסידים ירושלים, שזכה לקבל מאת האמרי-אמת זי"ע מכתבים רבים מלאים ניסוחי אהבה וידידות עמוקה. למרבה הצער, כל המכתבים נאבדו בעיר העתיקה בעת מלחמת תש"ח, יחד עם כל ספרייתו וחבורו.

לפנינו העתקת ראשיתו וסיומו של אחד המכתבים "א ראה תרפ"ח, אהובי ידידי הרב ר' פישל ברנשטיין שליט"א... וחותם: א"ד ידידך דו"ש וטובך, אברהם מרדכי אלטר. כעת אני ביער אצל לאדמיר, ובשבוע הבעל"ט אני חושב אי"ה לבוא הביתה."